

יֵה:

קלד א ב תי פיא מהלי
שחטה הליו ועי
נדיח ינפג שס הליו
סמג עשין סג טושע יוד
סימן כ סעף א:

שיטה מקובצת

א משום הקפת הרוב
 אמר נמי רובא כצ"ל:
ב מפי' לדרב' ושמואל
 הכי: **ג** דקמ"ל דיציאה
 משאר טבעות: **ד** ועוד
 מהך ברייתא מאי קמותיב
 להו דהא:

רבינו גרשום

פני רובה כשרה: וישא
טבעת אל אמר והנני
יורד יוס' בן יהודה
בן לילום השוחט בשאר
טבעות שיעיר בה כל
החוט על יד רובו
פשיטת כשרה: ומגופת
סמלה טבעת גדולה
ולמעלה לבד שמשפר
כוכב ולמטה: אמר ר'
יוסף בן יוס' בן יהודה
יהודה תאמר כלומר ר'
יוס' בן יהודה מכסיר
בן טבעת גדולה בן
כל שטענת מלא החוט
על פני כרבה: ור' יוס'
דאז אכל מוגופת דרב
וישואל: כלומר הדיוני
דאז וישואל סביו יד
חזקה (כ"ד ב"ר יהודה)
בן טבעת גדולה מלא
החוט על פני רובה
אכל דאז שרר על פני מרוב מוגופת
אז וטענה א"ע דמשפרי
כוכב ולמטה אמר ר' דאז
כוכב מאוחה מרוב
פשיטת רובה על החוט
על רובה: מאן אמר
לפשיטתו יוסף בן חייא:
שלש פתרון אל הכבוד
במקום שרר
כלומר בסוף מקום קצוב:
אז יפשיט ידו על ככל
אז ישראל נגופת אז
בא: אז אכיל רוב
יוסף וכן אמר דאז
מחזקת אמר אכיל רוב
משפרי דרב נחמן מוגופת
כשרה: כלומר משפרי
כוכב ולמטה שרר א"ע
אז למעלה טבעת:
אז נהרג רובה ופשיטתו

לשון גשור. כלומר כסם
שכל נהר של גשור שלו
לכדו כך כל המקומות
אין להן דעת אחת אלא
אלו של להם שיהיה אחת
ובמקום אחר דעת שלהם:
קרי עליה ר' יוחנן גיסא
גיסא. כלומר המכשיר
ביותר לשון גיסא: שיד
בחיטי כשרה. ואפי' שחט
בחיטי ושדיר מקצת כלפי
הראש כשרה: מפני בחיטי
(טרפה) [כשרה]. כלומר

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

יוסף בר רבי חייה מבוני עיטא נמי. כלומר לא שמעה מרב ושוחל ומה שחן אסילן אותו במקומו חומרל בעלמא היא ולא על פי שר ושוחל ופירך וילת ליה לרבי וירא כר דנבי בלל אחר שר ושוחל אמר היה אסור כיון שהיה במקומו אסור: כיון דאנן כייפינן להו בר. כפוק

השוטח בשאר טבעות אע"פ שאין מקיפות את כל הקנה הואיל ומקיפות את רוב הקנה שהיטתו כשרה⁽⁶⁾ ומוגרמת פסולה *העיד רבי חנינא בן אנטיגנוס על מוגרמת שהיא כשרה אמר רב יוסף רבי יוסי בר יהודה תרתי קאמר רב ושמואל סברי כוותיה בחדא⁽⁷⁾ ופליגי עליה בחדא והא לא אמר קאמרי הכי קאמר הלכה כמכונת טבעות בגדולה ואין הלכה כמכותו כבשאר טבעות כי פליק רבי יורא אבל מוגרמת דרב ושמואל אמרי ליה לאו מאתריה דרב ושמואל את אמר להו מאן אמרה יוסף בר חייא יוסף בר חייא מכולי עלמא גמיר שמע דרב יוסף איקפד אמר אנא מכולי עלמא גמירנא אנא מרב יהודה גמירנא דאפי' ספיקי דנברי גרים⁽⁸⁾ דאמר רב יהודה אמר ר' ירמיה דבר אבא ספק משמיה דרב ספק משמיה דשמואל שלשה מתירין את הבכור במקום שאין מומחה ור' יורא לית ליה⁽⁹⁾ נותנין עליו תומרי המקום שיצא משם ותומרי המקום שהלך לשם⁽¹⁰⁾ אמר אביי הני מילי מבבל לבבל ומארץ ישראל לארץ ישראל אי נמי ממארץ ישראל לבבל אבל מבבל לארץ ישראל כיון דאנן כיפינן להו עבדינן כוותיהו *רב אשי אמר אפילו תימא מבבל לארץ ישראל הני מילי הובא דדעתו לחזור ר' יורא אין דעתו לחזור הוה אמר ליה אביי לרב יוסף והא רבנן דתתו ממתחא אמרי⁽⁶⁾ אמר רבי יורא משמיה דרב נחמן מוגרמת כשרה לקיש אכשר בחדא דכובעא קרי עליה רבי יוחנן גיסא גיסא אמר רב פפי משמיה דרבא פגענע בחיטי טרפה איבעיא להו פגע וגנע בהן דכתבי יופגעו בו וימת או דלמא פגע ולא גנע כדכתבי יופגעו בו מלאכי אלהים איתמר אמר רב פפא משמיה דרבא שיר בחיטי כשרה אמר רב אמימר בר מר ינוקא הוה ינוקא ואמר לי שיר בחיטי כשרה א"ל רבינא ברא איקלע מר זוטרא לאתרין ודרש ישייר אמר פגע בחיטי כשרה שיר בחיטי טרפה והלכתא

כל חלל הקנה והגרים מודה שהיא פסולה גזירה רוב הקנה אטו רוב הטבעות שאילו רוב הקנה לו
היה ועוד מהר"ד מאי קמומי לה דהא לא קמי בה הגרמה ולאו דבעהרים מוקמת לה אחרי
הקפה דידהו מאי אהניא לה בשר חמיט רוב הקנה אזלינן. וכן ראשון ג"ל ואין כאן מבטול להחל
הרבי חיינא בן אנטיגטוס: **מוגרמא דרב ושמואל**. שטותי שחן שאר הטבעות דחשבי לה אי חינה
שטותי וינה וכל שלל במקום שטותי קרי הגרמה דלמדינן לקמן (דף ק"ט.) הגרים שלטי ושטות
במקומה קרי הגרמה ועדיין אין כאן הטיה: **מאן אמרה**. להא מילתא משמיה דרב ושמואל אמר
ושמואל סבר לה כוותיה בחדא כו' דהיינו רב יוסף דכולהו הש"ס: **מכולי עלמא גמיר**. ושם ש
שמונה שנהאמרי: **אפילו ספיקו דגברי גרים**. שהיו אומרים לו שמועה והאומרה לו שם ממי שמהיה
דמחסי פלוגי וספק היה בידו אי מפלוגי קבלה או מפלוגי דלמר רב יהודה אמר לי ר' ירמיה
הדייטות: **מסרינן אם הככור**. ליטשת במדינה במום מוציא קבלה כשם שהוא מוט דקריין בציבורות ו
לחכם דמקם שטותי אם הככור ואח"כ הראה את מומו ר"מ אמר רבוייל ויטשת שלל על פי מומתא
שאין משתנין במסכת בינה בזין דדין (דף ק"ז.) לוי ליה כו'. בתמיה והא מחגי' היא בפסחים
המדינה בכל ובה מקומות הדבה: **דיוני דאנן כיפיוני** להו. לבני ארץ ישראל לקידוש החדש ולעיבור
החודש וכו' ולדיני קנסות שאין סמיכה בבבלי: **בדיוני כוויפיוני**. כי אזלינן בציביה ואין אנו צריכין לחלול
החודש: **אנן דאמו ממוחא אמרי** אמר רבי יצחק משמיה דרב נחמן **מוגרמא**. דרב ושמואל כשרה
הכרה וטפשיה. כל רה מתפשט במקום שהוא רגיל שם כלומר כל מקום אשר אחר ממוחא אית
דוכחא דלא נהיגו כוויפיו: **בחדא דוכוכא**. כמין כוכע ים למעלה מן הקנה ככוכע על הראש
לעכב את הקול אלל כמין כוכע ממש הוא עשוי ומאמאעשו ולמעלה הולך וכלה ונעשה חדוד כמין ק
כיופי כוכע. בחדא בעליוני של כוכע בגגו: **גיסא גיסא**. הבס הבס כלומר יותר מכלי השכרת דלוק
ממחמחיל לעלות: **חיוסי**. גלגלין דומין לחיטין ומונחין על הקנה אלל הכוכע: **פגע ולא נגע**. אבל סמ
ממקלם ללד הראש ומקלם ללד הקנה כגון שחטבו דהיינו פגע ונגע: **ה"ג מר בר רב אשי** אמר

מסורת הש"ס

(א) ולקמן קלד: (ב) ופין
חום ב"ק נט: סוף ד"ה
מנען משקל: (ג) ובכורות
לז: (ד) ולקמן ק. פסחים
גז: (ה) פסחים נז:
(ו) ולקמן מ. פ"ט פסחים
(ז) ופ"ה ד"ה רבי יוחנן
(ח) ופ"ה ד"ה רבי יוחנן

נורת אור השלם

1. וישלח המלך שלמה
ביד בניהו בן יהוידע
ויפגע בו וימת:
מלכים א ב כה

2. ויעקב הלך לדרבו
ויפגעו בו מלאכי
אלהים: בראשית לב ב

גליון הש"ס

במ' יב אחי אשר אפילו
תשטא טעביל לא"י. פון
לקמן דף אג פ"ב חוס' ד"ה
מוסוס:

הגהות הב"ח

(א) גב' דאָטו תמחחא
אמרי תשמיה דרב נחמן
כ"ל ותיבות אמר רבי זירא
נחמן:

לענין

הל"ם (הילמ"א). קסדה.
גלג"ץ. בלוט האלון.

מוסף חנוכה

[illegible]